Filosofant

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

8

Lletra original

Podríem equivocar-nosPodria ser que tot fos virtual,Titelles d'alguna cosaQue ens manipula a tots des allà daltEn silenci, escric tot el que penso amb tots els detalls.Podria ser que la vida fos un regal difícil de portar,Compartim junts quatre ideesMentre fem cua als supermercatsEn silenci, encenc la espurna de la curiositat.Podria ser que fos lliurePodria ser que no tingués governantsPodria ser que l'espécieFos l´´çunic objectiu, el nostre únic final.No t'espantis, no veus que només estic filosofant.Encara hi som a tempsPodem fer-hi alguna cosa.Encara hi som a tempsNomés hem de seguir constants.Encara hi som a tempsHem de fer fort l'estómac.Encara hi som a tempsI podem fer-ho millor.Podria fer tantes cosesViure a la pell d'homes que no seré maiPodria conéixer els misterisQue donen forma a dies, mesos i anysQuantes preguntesPotser és que m'estic fent gran, com passen els anys.Viatgers del tempsQue fàcil és perdre el nordCompartirem el que ens queda encara.Encara hi som a tempsPodem fer-hi alguna cosa.Encara hi som a tempsNomés hem de seguir constants.Encara hi som a tempsHem de fer fort l'estómac.Encara hi som a tempsI podem fer-ho millor.

Lletra traduïda

... tocant de peus a terra.

Podem anar filosofant, seguint-nos preguntant els perquès de tot plegat, però la vida apreta i l'autenticitat urgeix, així que haurem d'aprendre a filosofar mentre "anem anant", optant, caient i tornant-nos a aixecarEncara hi som a temps, només per avui intentaré fer-ho millor...

El món de Sofia (Jostein Gaardner)

Un filòsof grec que va viure fa més de dos mil anys, creia que la filosofia tenia el seu origen en la capacitat de sorpresa de l'home. L'ésser humà està tan sorprès de viure, deia, que les preguntes filosòfiques surten per si soles. És com veure un truc de màgia. No podem entendre com està fet. I llavors preguntem: com pot convertir el màgic dos mocadors de seda blancs en un conill viu?Molta gent viu el món amb la mateixa incredulitat qmb què veu com el prestidigitador treu un conill d'un barret que fins aquell moment estava buit.En el cas del conill, sabem que el màgic ens ha enganyat. Ens agradaria saber simplement com ho ha fet. Però quan es tracta del món, ja és una altra història. Sabem que el món no és cap trampa ni cap joc de mans qperquè hi vivim i en formem part. En veritat som el conill blanc que surt del barret. L'única diferència entre nosaltres i el conill blanc és que el conill blanc no té cap consciència de formar part d'un truc màgic. Nosaltres som diferents. Sentim que formem part d'alguna cosa misteriosa i voldríem saber com funciona tot plegat.P.S. Potser valdria més comparar el conill blanc amb l'univers. Nosaltres sóm insectes microscòpics que vivim a les profunditats de la pell del conill. Però els filòsofs intenten sempre pujar en algun d'aquests pèls fins de la pell per poder mirar fixament els ulls del gran màgic.Encara ets aquí, Sofia? Continuarà...